

## ԿՐՈՆԱԿԱՆ

### Ա Մ Ա ՆՈՐ (\*)

«Նոյնպէս եւ դա՛ւ յորժամ առնիցէ՛ք զամենայն հրամայեալսն ձեզ, առաքելք, թէ ծառայք անցիցանիք եմք, զոր ինչ պարտեալսն առնել՝ արարաւ: (ԳԼՍ. ԺԷ. 10):»

Յիսուս, Հուկառու Աւետարանէն առնելով Վերոյիշեալ համարով, մեզի ցոյց կու տայ դերն ու կարեւորութիւնը պարտականութեան գիտակցութեան: Մեծ է դերը պարտականութեան գիտակցութեան՝ մարդկային գործունէութեանց բարեւոք մասակարարման մէջ: 1981 տարուան սեմին կանգնած, չկայ տւելի պատշաճ յորդոր մար մարդ որոտածին՝ քան հետամտածը իր պարտականութիւններուն տնթերի կոտարման: Մարդու արժանիքը կը կայա-

նայ իր պարտականութեանց անձնուէր իրաւորման մէջ: Մեզմէ իւրաքանչիւրը պարտաւորութիւններ ունի իր անձին, տնմիջական շրջապատին, համայնքին, ազգին եւ մարդկութեան հանդէպ: Միթէ անհատական եւ ընկերային կեանքի ժխտական երեւոյթները արդիւնքը չէ՞ն մեզի վստահուած պարտականութեանց նկատմամբ մեր անուցած անփութութեան, մեր ունեցած մակերեսային վերաբերմունքին, մեր փոքրիկ եսերուն մէջ մեր լճացումին: Պարտականութիւնը կ'ընդգրկէ ողջնիւին եւ բարիին իմացումը: Անհատէն սկսեալ մինչեւ պետութիւններ եթէ անձնուիրաբար կատարէին իրենցմէ տկնկալուած պարտականութիւնները, աշխարհ պիտի չպարզէր այն տխուր տեսարանը՝ որուն տկանատես կ'ըլլանք այսօր — պտտերազմներ, ոճիրներ, շահագործումներ, անգրադիրութիւն, անօթութիւն, պտտանքներ, տռնանդումներ, բոլորն ուլարդիւնք՝ եսակեդրոն, շահամոլ ու տնպարտամանալ մարդոց դասին:

Պարտականութիւնը կ'ենթադրէ սիրալիր կեցւածք: Առանց սիրոյ վարակիչ սթին, չենք կրնոր մեզի վիճակուած

(\*) Քարոզ՝ խօսուած Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարի բեմէն, Նոր Տառուան առաւօտուն:

մթնոլորտը ողևորող: Ինք եւ կրթական այս գործունէութենէն խանդավառ՝ ստանձնեց Ընծայարանի եկեղեցագիտական ուսումններու դասախօսութիւնները՝ նման իր նախորդին: Իր ամենէն մեծ իղձերէն մին էր, որ երուսաղէմը դառնայ մտքի կեդրոն մը:

Մերոսկ եւ կիւրեղ Պատրիարքներու շրջանին, սկզբնաւորուած կրօնական, կրթական, տնտեսական եւ ժողովուրդին ծառայութեան համար թափուած ջանքերը շարունակուեցան: Հակառակ դժոխակ հանգամանքներուն եւ անոնց զուգահեռ աղէտներուն, որոնք այս շրջանը կը լեցնեն, ուրախ ենք յայտարարել կարենալու որ չկասեցաւ ընթացքը հոգևոր եւ իմացական այն վերածնութեան՝ զոր Հայ երուսաղէմի նոր պատմութիւնը Մեծ Պատերազմէն վերջ արձանագրեց իր էջերում: Եւ այս՝ շնորհիւ նախ Աստուծոյ եւ յետոյ՝ այդ օրերու Միաբանութեան:

Սեղածը պահել, անոր նկատմամբ սէր եւ գուրգուրանք տածել, նուազ առաքելութիւններ չեն, ե զարգացման ե յառաջդիմութեան ճամբուն վրայ իրենց կարևոր նպաստը կը բերեն: Տեղեայլեր կան որոնք յառաջանալու համագործ են, կը բաւէ որ այդ սպասումները ապագայի յոյսերով եւ հաւատքով պաշտպանուին:

(ՃարուԱնակէշի՝ 1)

Ե.

պարտականութիւնները կտառերէլ: Սէրն է որ, ուրիշին օգտակար ըլլալու զգացումին զուգորդուած, մեզ կը խթանէ, ու պրկելով մեր կամքերը, լարելով մեր բոլոր սյուներն ու կտրելիութիւնները, հնարաւորութիւն կու տայ մեզ որ յօժարակամ ու անարտունջ տանինք բեռը մեր պարտքերուն:

Քրիստոս իր վեհ բարոյակամբ հիմնեց հոգևոյ յաւիտենական և անշարժ սկզբունքներու վրայ — Աստուածութիւնութիւն և եղբայրսիրութիւն: Ճշմարիտ աստուածութիւն և եղբայրասէրը կ'ապրի իր պարտականութեանց ծիրին մէջ: Աշխարհ պէտք ունի անձնուէր և պարտաճանաչ անհատներու, որոնք իրենց ներդաշնակ և օրինակելի կեանքով ցուցաբերին այն աստուածային, քրիստոնէական խմորը՝ որ կրնայ կերպասուել սիրալիր և արդարասէր մարդկութիւն մը: Աստուածաբանական, տեսարանական հարցերը ունին իրենց յատուկ մարդը, ոական պէտք չէ սամանափականիք բնաշնչացական, վերացական այդ սոբորներուն մէջ, այլ պէտք է մեր առօրեայ կեանքով ապրինք քրիստոնէութեան աշխարհ բերած նորութիւնը: Քրիստոնէութիւն մը և առատալիքներու ամբողջութիւն մը ըլլալով հանդերձ, է էապէս ապրում, նոր շաղախ, նոր մարդկութիւն: Նորութիւնը պէտք է ցոլանայ մեր պարտականութեանց իրադրածումով և մեր հղադրասէր կեանքով: Քրիստոս նոր, աստուածային շաղախն է, մարդկային կեանքին նոր շափանիշը պարզեցող և մեր առջև նոր ու վսեմ հեռանկարներ բացող: Քրիստոնէութիւնը ունի հոգևոր-բարոյական զազափարներու թանկագին ժառանգ մը, որով կրնայ կերտել արդարասէր և հղադրասէր մարդկային ընկերութիւն մը: Հոգևոր-բարոյական անկումը և ապականութիւնները կրնան բուժուիլ միայն Քրիստոսի աստուածային վարդապետութեան գործադրումով:

Նոր Տարուան սեմին կանգնած, հարկ է խորհիլ Աստուծոյ մեզի տրուած այն անգին պարգևին՝ որ ժամանակ կը կոչուի: Մենք կը ձախաղինք կեանքի մէջ, երբ ժամանակը մեզի համար ըլլայ պարտականութիւն մը, և չկրնանք լինենլ զայն շինարար ու արդիւնաւէտ գործունէութեամբ: Ժամանակը տրուած է մեզի Աստուծոյ սեղծագործութիւնը վայելելու, իր փառքը հիւսկելու և մարդկութիւնը առաջնորդելու շինարար ուղիներով դէպի բարին ու կատարելով: Աստուծոյ թագաւորութեան հիմնադրութիւնը, որուն պտագամբերը եղաւ մեր Տէրը՝ Յիսուս, կը պահանջէ մեզմէ նոր մտեսցումներ, գիշումներ, զոհողութիւններ, առանց որոնց կը մնանք նոյն հին մարդը, իր ժխտական և եսակեդրոն ձգտումներով: Եթէ անցնող տարիներէն ունեցունք թերացումներ, մտացումներ, զանցառումներ՝ մեր պարտականութեանց իրադրածման մէջ, հարկ է զանաք սրբադրել, մեր նկարագրի ժխտական գիծերը փոխանակել դրականներով: Ամանորը հրաւիր մըն է ինքնասրբադրումի: Ասով է որ մենք կարող կ'ըլլանք նուիրումով ու զոհողութեամբ կատարել մեր պարտականութիւնները և տալ յամարօրէն մեզմէ անկախութեամբ՝ մեր անձին, անմիջական շրջապատին, համայնքին, ռազգին և հանուր մարդկութեան: Այդպէսով միայն ուսակ պիտի ըլլանք գործադրելու մեր Տիրոջ կողմէ արտաբերուած ոսկեղէն համարը՝ զոր բնարան ընտրած եմ քարոզիս: Շնոյնպէս և դուք, երբ բոլոր ձեզի հրամայուած բաները ընէք, պիտի ըսէք, թէ անպիտան ծառանք եմք, որովհետեւ ինչ որ պարտաւոր էինք ընելու՝ ըրինք:

Բոլորիդ կը մաղկենք երջանիկ, խաղաղ և արդիւնաւէտ տարի մը և կ'ըսենք

Ճոռհաւոր Նոր Տարի:

ԱՆՈՒՇԱՍԻԱՆ ՎՐԴ. ՉԶԱՆԵԱՆ